

שמעיה אנג'ל גילה מדוע הסכים להתגרש מאשתו הזוהרת, ותיקוה ארביב גילתה את הרומן הסודי שניהלה עם סוחר הזהב הערבי, הנאשם איתה בסחר בסמים

שמעיה היה העד הראשון שעלה השבוע על רוכד העדים, כשהשלישיות מצלצלות על רגליו. הוא נראה אחרת לגמרי מאשר היה בעת מישפט הרצח שלו — מבוגר יותר,

שם חיים שושן, שהיה עציר בפרשת הרצח הכפול. במותו נאשמים שמעיה אנג'ל והרצל אביטן. לאחרונה הוכרחה האקדה לתוככי האגף הסגור. על כן פוזרה המישטרה את כל יושבי רספת.

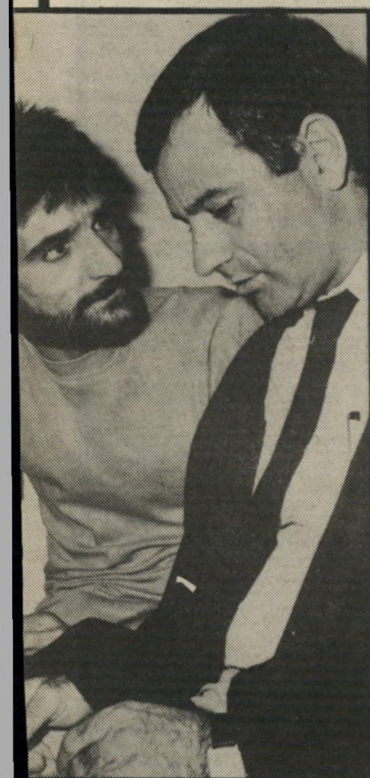
אלגריסי, שבתוך מכשיר הסלולוויזיה שבתאו נמצא האקדה, אמור להעיד כי יעקב שמש, שישב גם הוא ברספת, אמר לו שהוא שהטמין את האקדה בתאו. שמש אמור להעיד כי הוא סיבל

שמעיה (מימין) עם שרה נבית-המישפט (1983) הסכמתי לבטל את העירעור —

שמעיה (מימין) עם שרה נבית-המישפט השבוע — אם התביעה תבטל את העירעור נגד שרה?

פרקליט יסתח ושמעיה בלי שיניים

של הרצח הכפול, רק מכיוון שהיתה אשתי. ראיתי שהיא לחוצה ומתוחה, והסכמתי לתת לה גט. מה יכולתי לעשות? איראפשר להחזיק אשה ככוח?

הוא סיפר שהיה מחכה לביקורת של שרה בכלא כשימחה, אך היה חוזר לתאו עצבני ולחץ אחרי כל פגישה איתה. היא ככלל רצתה להינתק מהד כל, ולעזוב את הארץ, העיר שמעיה, אבל היא לא יכלה לעזוב את הארץ מפני שהפרקליטות הגישה עירעור על הזיכוי, והוציאה נגדה צרעיוכוכ יציאה מהארץ.

שמעיה הביט באהבה כאשתו, שנראתה כרגיל יפה וזוהרת, ואמר לשופט: הסכמתי לבטל את העירעור שלי על ההרשעה, אם התביעה תבטל את העירעור שלה על זיכוייה של שרה, אבל הם לא הסכימו.

בשלב זה, כאשר העדות החלה להיות מעניינת, הפסיקה עורכת-הדין לביארי את הדיון וביקשה מבית-הדין מישפט לרדות את המישפט. היא טענה כי יש לאפשר למרשה, עבראללה נת' שה, להיות נוכח גם הוא בדין כאשר ייחקרו העדים על פרשת-הסמים. כגלל טעות של המישטרה לא הובא נתשה מכלאו בבאר-שבע לבית-המישפט. הדין שופט פילפל התלבט, ובלב כבד רחה לכסוף את המישפט.

ארבעת העדים המסוכנים נשלחו בחזרה לכלא עד ליום הרביעי, שבו ימשיכו את עדותם, אם יובא נתשה.

תיקוה ארביב על ספסל הנאשמים לו היתה אשה, לה היה חבר בכלא

והעבירה אותם לבתי-כלא שונים במדינה.

”הסכמתי לתת גט!”

המישטרה היתה משוכנעת כי האקדה הוכרחה עבור שמעיה, כדי שינסה להימלט בעזרתו מהכלא. גירסה אחרת העלו סניגוריו של אנג'ל. הם טענו כי האקדה הוכרחה למעשה על-ידי המישטרה, אחרי שהתקור בו שויף, כדי שאנג'ל ינסה להימלט בעזרתו, וייהרג בקרב עם הסוהרים.

את האקדה מאדם כלשהו, שאת שמו לא רצה לגלות, אך לא משרה אנג'ל. העד האחרון, רפאל ללוש, אמר להעיד כי ישב בתא אחד יחד עם גיל דהיפו, שהיה עדי-מדינה בתיק זה, וכי רדיפו התוודה בפניו כי הוא אשר הבריח את האקדה לכלא, בלי ידיעתה של שרה.

כאשר שמע השופט את תמצית העדויות, נעתר לבקשת הסניגור, והזמין את הארביב. מזה ומדמה אין האסירים הללו יושבים עוד באגף רק-פת. האגף השומר ביותר במדינה לא הוכיח את עצמו. לפני שנתיים נרצח

שרי-המישטרה בבית-המישפט

שרי-המישטרה ברלב ומפסל קראוס אכזבה

לא ברור אם היה זה מיקרי או מכוון — אך באותו היום שבו הובאו לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב ארבעת האסירים מאגף. רקפת, הגיע לבית-המישפט גם שרי-המישטרה חיים בר-לב ופמלייתו. שורה שלמה של מושבים נשמרה עבור השר. המפסל, מפקד מחוז תל-אביב ועוד קצוני-מיש-טרה בכירים, באולם שבו התקיים מישפטן של שרה אנג'ל ותיקי ארביב. אך המישפט הסתיים בהפתעה יותר מוקדם מהצפוי, והשר לא הספיק להגיע. השר חשב לבקר גם במישפט-רצח. שנדון באותו היום בבית-המישפט המחוזי, אך גם מישפט זה הסתיים מוקדם. על כן ביקר השר את נשיאת בית-המישפט, השופטת חנה אבנור, והלך להאזין למעצרים בבית-המישפט השלום.

גם בבית-המישפט השלום לא שהה השר זמן רב. הוא שמע דיון קצר במעצר לפני השופט אליעזר כהן, ויצא עם מלוויו מהמקום. קשה היה להבין אם השוטרים הרבים, שהס' תובנו בבית-המישפט, באו כדי לאבטח את השר או את דיירי. רקפת לשעבר.